Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

16. července 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Kartelové dohody — Způsoby rozdělení zákazníků na trhu soukromých penzijních fondů — Existence omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 101 SFEU — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy“

Ve věci C-172/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (Rumunsko) ze dne 13. února 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 7. dubna 2014, v řízení

ING Pensii – Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

proti

Consiliul Concurenței,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, J. L. da Cruz Vilaça a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. února 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za ING Pensii – Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA I. Hrisafi a R. Vasilache, avocați,

— za Consiliul Concurenței B. Chiriţoiuem, jakož i A. Atomi a A. Gunescu, jako zmocněnci,

— za rumunskou vládu R.-H. Raduem, jakož i A. Buzoianu a A.-G. Văcaru, jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi A. Biolanem, M. Kellerbauerem a L. Malferrarim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. dubna 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: rumunština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 101 odst. 1 písm. c) SFEU.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi ING Pensii - Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA (dále jen „ING Pensii“), společností spravující soukromý penzijní fond, a Consiliul Concurenței (Úřad pro hospodářskou soutěž) ohledně návrhu na zrušení rozhodnutí tohoto Úřadu, jež této společnosti ukládá uhradit pokutu za to, že se zúčastnila dohody, jejímž účelem bylo omezení hospodářské soutěže na rumunském trhu soukromých penzijních fondů.

Právní rámec

3 Článek 5 zákona č. 21/1996 o hospodářské soutěži, ve znění změn a doplňků (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 240 ze dne 3. dubna 2014, dále jen „zákon č. 21/1996“), stanoví:

„(1) Jsou zakázány výslovné i konkludentní dohody mezi hospodářskými subjekty nebo sdruženími hospodářských subjektů, jakož i rozhodnutí přijatá sdruženími hospodářských subjektů a veškerá jednání ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na rumunském trhu nebo jeho části, zejména ty, které:

[...]

c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování [...]“

4 Zákon č. 411/2004 o soukromě spravovaných penzijních fondech, ve znění změn a doplňků (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 482 ze dne 18. července 2007, dále jen „zákon č. 411/2004“), upravuje zavedení, organizaci, fungování a dozor nad těmito penzijními fondy. Jelikož je vstup do soukromě spravovaného penzijního fondu povinný, uskutečňuje se pod dozorem Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale (Národní úřad pro důchody a jiné dávky sociálního zabezpečení, dále jen „CNPAS“).

5 Na základě zákona č. 411/2004 bylo v průběhu období od 25. července 2007 do 9. října 2007 schváleno Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (Výbor pro dozor nad režimem soukromých penzijních fondů) 18 společností, jejichž předmětem činnosti je správa soukromých penzijních fondů, přičemž každá z těchto společností může v Rumunsku spravovat pouze jeden soukromý penzijní fond.

6 Článek 30 zákona č. 411/2004 stanoví:

„(1) Osoby mladší 35 let, které [...] platí příspěvky do veřejného důchodového systému, jsou povinny vstoupit do penzijního fondu.

[...]“

7 Článek 31 tohoto zákona uvádí:

„Osoba nemůže současně vstoupit do několika penzijních fondů upravených tímto zákonem a může mít pouze jediný účet u penzijního fondu, jehož se stane účastníkem [...]“

8 Článek 32 uvedeného zákona stanoví:

„(1) Osoba získává postavení účastníka penzijního fondu podpisem individuálního vstupního aktu, z vlastního podnětu nebo v důsledku přidělení orgánem pověřeným zápisy.

(2) Při podpisu vstupního aktu jsou účastníci informováni o podmínkách soukromého důchodového režimu, zejména pokud jde o práva a povinnosti stran zapojených do uvedeného režimu, o finanční, technická a další rizika, jakož i o povahu a rozdělení těchto rizik.

[...]“

9 Článek 33 téhož zákona stanoví:

„(1) Každá osoba, jež ještě nevstoupila ve čtyřměsíční lhůtě od data, kdy byla ze zákona povinna tak učinit, do jednoho z penzijních fondů, je orgánem pověřeným zápisy náhodně přidělena do jednoho z penzijních fondů.

(2) Náhodné rozdělení osob se uskuteční poměrně k počtu účastníků v penzijním fondu ke dni rozdělení.

[...]“

10 Článek 5 vyhlášky Výboru pro dozor nad režimem soukromých penzijních fondů č. 18/2007 o počátečním vstupu a zápisu účastníků do soukromých penzijních fondů, ve znění změn a doplňků (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 746 ze dne 2. listopadu 2007, dále jen „vyhláška č. 18/2007“), stanoví:

„(1) Výběr soukromě spravovaného penzijního fondu závisí na individuální volbě účastníka.

(2) Vstup do soukromého penzijního fondu se uskuteční na podnět účastníka nebo náhodným přidělením CNPAS, jelikož vstup do soukromého penzijního fondu je povinný.

[...]

(6) Počáteční postup vstupu do soukromě spravovaných penzijních fondů bude zahájen dne 17. září 2007 a ukončen dne 17. ledna 2008.“

11 Článek 21 vyhlášky č. 18/2007 stanoví:

„(1) Pokud je v rámci čtrnáctidenní zprávy jedním nebo několika správci oznámeno, že osoba podepsala několik individuálních vstupních aktů, nebo se zjistí, že její vstup je dočasně potvrzen v rámci starší zprávy, CNPAS zapíše dotyčnou osobu do elektronické tabulky duplicit.

(2) CNPAS předá elektronickou tabulku duplicit správcům a výboru do tří pracovních dnů od doručení čtrnáctidenní zprávy.

[...]“

12 Článek 23 této vyhlášky stanoví:

„[...]

(3) Osoby, u nichž se CNPAS při finalizaci postupu počátečního vstupu jevilo, že podepsaly více než jeden individuální vstupní akt, jsou zapsány do rejstříku účastníků jako ‚nepotvrzené‘ a jsou rozděleny náhodně podle ustanovení této vyhlášky.“

13 Článek 29 uvedené vyhlášky stanoví:

„Při finalizaci postupu náhodného rozdělení CNPAS potvrdí vstup osob zvlášť pro každý soukromě spravovaný penzijní fond a aktualizuje informace obsažené v rejstříku účastníků.“

14 Článek 30 téže vyhlášky stanoví:

„(1) Ve lhůtě pěti pracovních dnů od zápisu náhodně rozdělených osob do rejstříku účastníků CNPAS každému správci zvlášť doručí seznam náhodně rozdělených osob, jejichž vstup do penzijního fondu spravovaného tímto správcem byl potvrzen.

[...]“

15 Článek 31 vyhlášky č. 18/2007 stanoví:

„Každý správce, jemuž CNPAS náhodně přidělil účastníky, je povinen oznámit těmto účastníkům ve lhůtě patnácti kalendářních dnů po dni jejich zápisu coby účastníků soukromě spravovaného penzijního fondu název soukromě spravovaného penzijního fondu a název jeho správce.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

16 ING Pensii je společností, jež vykonává správu penzijních fondů, zejména na trhu soukromých povinných důchodů v Rumunsku. V tomto postavení byla podrobena šetření vedenému Consiliul Concurenței, jež se týkalo možného porušení čl. 5 odst. 1 zákona č. 21/1996 a článku 101 SFEU.

17 Rozhodnutím č. 39/2010 ze dne 7. září 2010 Consiliul Concurenței uložil pokuty čtrnácti společnostem spravujícím soukromé penzijní fondy, včetně ING Pensii, z důvodu dohod uzavřených mezi těmito společnostmi za účelem rozdělení zákazníků. Tyto dohody se týkaly osob, které podepsaly dva vstupní akty do rozdílných soukromých fondů v počátečním období vstupu do těchto fondů. Podle Consiliul Concurenței si při uzavírání těchto dohod dotčené penzijní fondy mezi sebe rozdělovaly tyto osoby (dále jen „duplicity“) rovným dílem a snažily se tak vyhnout sdílení duplicit s CNPAS.

18 Dne 4. října 2010 ING Pensii před Curtea de Apel Bucureşti (odvolací soud v Bukurešti) navrhla primárně zrušení rozhodnutí č. 39/2010 a podpůrně částečné zrušení tohoto rozhodnutí s cílem snížit výši uložené pokuty. Tato společnost tvrdila, že dotčené dohody nebyly v rozporu s čl. 5 odst. 1 zákona č. 21/1996 a že rovněž nebyly splněny podmínky použití článku 101 SFEU.

19 ING Pensii zejména tvrdila, že rozdělení účastníků zapsaných jako duplicity neodpovídalo pojmu „kartelové dohody“. Nemělo tak žádné důsledky spočívající v omezení, zabránění nebo narušení hospodářské soutěže na rumunském trhu povinných soukromých penzijních fondů nebo jeho podstatné části. ING Pensii rovněž zdůraznila, že hospodářská soutěž mezi těmito penzijními fondy nebyla vyloučena, jelikož mezi nimi existovala soutěž v průběhu počátečního vstupního období.

20 Consiliul Concurenței uvedl, že k prokázání protisoutěžního charakteru dohod, které byly uzavřeny mezi dotčenými penzijními fondy, včetně ING Pensii, bylo třeba zohlednit právní rámec upravující zavedení a fungování trhu soukromé správy povinných penzijních fondů, jakož i zvláštnosti trhu, na němž byly tyto dohody uzavřeny.

21 Curtea de Apel Bucureşti rozsudkem ze dne 6. února 2012 zamítl odvolání ING Pensii. Posledně uvedená podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu. Zejména tvrdila, že volba jiného algoritmu pro výpočet duplicit, než je algoritmus stanovený použitelnou právní úpravou, nepředstavuje porušení zákona č. 21/1996, ale nanejvýš porušení zvláštních právních předpisů v oblasti povinných

soukromých důchodů. Vzhledem k tomu, že se dotčená dohoda dále omezila na rozdělení duplicit, nemohla ovlivnit hospodářskou soutěž na dotčeném trhu, jelikož duplicity, jež představovaly méně než 1,5 % tohoto trhu, nebyly předmětem hospodářské soutěže mezi penzijními fondy.

22 ING Pensii rovněž před předkládajícím soudem upozornila na to, že neměla žádný praktický nebo hospodářský zájem na rozdělení duplicit rovným dílem, jelikož již ke dni 15. října 2007 získala největší tržní podíl. Kromě toho měly dohody dotčené v původním řízení pozitivní důsledky, jelikož napomohly větší efektivnosti postupu při vstupu do povinných soukromých penzijních fondů, přičemž účastníci měli lepší vyhlídky, že jejich volba bude respektována, než v případě náhodného rozdělení.

23 ING Pensii konečně tvrdila, že v projednávané věci naprosto nebyl prokázán důsledek spočívající v roztříštěnosti vnitrostátního trhu v oblasti povinných soukromých penzijních fondů, jenž by nastal v důsledku volby jiného algoritmu pro výpočet duplicit. Pokud jde o dohody týkající se okrajové části dotčeného rumunského trhu, je zjevné, že jejich skutečné nebo potenciální důsledky jsou zanedbatelné a rozhodně nejsou takové povahy, aby mohly působit na příslušný trh na unijní úrovni.

24 Consiliul Concurenței navrhl zamítnutí kasačního opravného prostředku ING Pensii, přičemž tvrdil, že dohody o rozdělení duplicit mohly narušit hospodářskou soutěž na trhu povinných soukromých penzijních fondů a jako takové měly protisoutěžní účel. Způsobilost dohody vyvolat negativní důsledky a zjištění protiprávního jednání spočívajícího v rozdělení trhu a zdrojů zásobování totiž nejsou podmíněny počtem skutečně rozdělených zákazníků, jelikož tento aspekt spadá pod konkrétní důsledky kartelové dohody.

25 Za těchto okolností se Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační a trestní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je v případě praxe rozdělování zákazníků jejich konkrétní konečný počet relevantní při rozhodování o tom, zda je splněna podmínka, podle níž musí být hospodářská soutěž výrazně ovlivněna ve smyslu ustanovení čl. 101 odst. 1 písm. c) SFEU?“

K předběžné otázce

26 Úvodem je třeba podotknout, že předkládající soud klade otázku relevance počtu osob dotčených dohodami o rozdělení zákazníků s přihlédnutím k jedné z podmínek uvedených v čl. 101 odst. 1 SFEU, podle níž kartelová dohoda, aby spadala do působnosti tohoto ustanovení, musí být zejména způsobilá omezit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

27 S přihlédnutím ke skutkovým okolnostem dotčeným v původním řízení je třeba chápat položenou otázku tak, že si přeje zjistit, zda čl. 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takové dohody o rozdělení zákazníků, jako jsou dohody uzavřené mezi soukromými penzijními fondy ve věci v původním řízení, představují kartelovou dohodu s protisoutěžním účelem, a zda je počet zákazníků, na něž se tyto dohody vztahují, relevantní s ohledem na podmínku existence omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že k tomu, aby se na ně vztahoval zákaz stanovený v čl. 101 odst. 1 SFEU, dohoda mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě musí být způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejich „účelem nebo důsledkem“ musí být vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

29 Pokud jde o rozlišení mezi jednáními ve vzájemné shodě, která mají protisoutěžní „účel“, a těmi, která mají protisoutěžní „důsledek“, je třeba připomenout, že tyto představují kumulativní, nikoli alternativní podmínky.

30 Podle judikatury ustálené od rozsudku LTM (56/65, EU:C:1966:38) vede alternativní povaha těchto podmínek vyznačená spojkou „nebo“ nejdříve k nutnosti uvážit samotný účel jednání ve vzájemné shodě s ohledem na hospodářský kontext, ve kterém má být uplatňováno. Nicméně v případě, že analýza znaků tohoto jednání ve vzájemné shodě neodhalí dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, je pak třeba přezkoumat jeho důsledky, a aby toto jednání podléhalo zákazu, musí existovat skutečnosti prokazující, že hospodářská soutěž byla ve znatelné míře buď vyloučena, nebo omezena či narušena (viz rozsudky Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, bod 15, jakož i T-Mobile Netherlands a další, C-8/08, EU:C:2009:343, bod 28).

31 Pokud jde o pojem „omezení z hlediska účelu“, je třeba uvést, že určité druhy koordinace mezi podniky ze své povahy vykazují dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k řádnému fungování obvyklé hospodářské soutěže, aby bylo možné mít za to, že přezkum jejich důsledků není nutný (v tomto smyslu viz rozsudek CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, body 49 a 50, jakož i citovaná judikatura).

32 V tomto ohledu z judikatury plyne, že dohody, které mají z hlediska své povahy za cíl rozdělení zákazníků, pokud jde o služby, představují formy koluzí, které obzvláště narušují řádné fungování obvyklé hospodářské soutěže. Dohody o rozdělení zákazníků stejně jako dohody o cenách tak zjevně patří do kategorie nejzávažnějších omezení hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, body 95 a 111).

33 Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že při posuzování, zda dohoda mezi podniky nebo rozhodnutí sdružení podniků vykazuje tyto charakteristiky, je třeba se soustředit zejména na obsah jejích ustanovení, na cíle, kterých má dosáhnout, jakož i na hospodářský a právní kontext, do kterého spadá. V rámci posuzování tohoto kontextu je rovněž třeba zohlednit povahu dotčeného zboží nebo služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a strukturu dotčeného trhu nebo trhů (viz rozsudek CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 53 a citovaná judikatura).

34 Z toho plyne, že k určení, zda ve věci v původním řízení mohou dotčená jednání představovat takové omezení z hlediska jejich „účelu“, je třeba je posuzovat s přihlédnutím k této judikatuře.

35 Zaprvé, pokud jde o znaky kartelové dohody dotčené v původním řízení, je nesporné, že ING Pensii se dohodla s dalšími společnostmi ohledně rozdělení neurčeného počtu zúčastněných osob, tedy duplicit, rovným dílem mezi soukromé penzijní fondy účastnící se tohoto jednání ve vzájemné shodě.

36 Jak konstatoval Consiliul Concurenței a jak vyplývá ze spisu, jenž má Soudní dvůr k dispozici, dohody dotčené v původním řízení byly koncipovány a uzavřeny ještě před realizací postupu vstupu dotčených osob do jednoho ze soukromých fondů. Tyto společnosti totiž předpokládaly, že řada osob nevstoupí do jednoho, ale do několika penzijních fondů.

37 Zadruhé, pokud jde o cíl sledovaný dotčenými soukromými penzijními fondy, je třeba konstatovat, že cílem dvoustranných dohod o rozdělení duplicit bylo přidělit dotčené osoby omezenému okruhu hospodářských subjektů v rozporu s použitelnými právními normami, a tedy na úkor dalších společností v odvětví dotčeném v původním řízení.

38 Zjištěná kartelová dohoda tedy směřovala k posílení postavení každého z těchto soukromých penzijních fondů na dotčeném trhu ve vztahu k postavení jejich konkurentů, kteří se dotčeného jednání ve vzájemné shodě nezúčastnili.

39 V souladu s úvahami uvedenými v bodě 32 tohoto rozsudku tyto dohody sledovaly cíl, jenž byl zjevně v rozporu s řádným fungováním obvyklé hospodářské soutěže.

40 Zatřetí, pokud jde o hospodářský a právní kontext, do něhož spadají dohody dotčené v původním řízení, je třeba nejprve připomenout, že k zavedení tohoto nového trhu povinných soukromých penzijních fondů došlo v průběhu relativně krátkého období, a to čtyř měsíců, po jehož ukončení byl určen tržní podíl každého z těchto fondů.

41 Dále je třeba uvést, že vnitrostátní právní předpisy ukládaly dotčeným osobám povinnost vstoupit do jednoho z 18 soukromých penzijních fondů, jež byly za tímto účelem schváleny, a že tento vstup se stal platným dle zákona až po jeho zápisu u CNPAS.

42 Kromě toho podle těchto právních předpisů se na osoby, které byly zapsány u několika správců těchto fondů, nahlíželo tak, že jejich vstup nebyl potvrzen a musely být mezi tyto fondy rozděleny přímo úměrně počtu osob, jejichž vstup byl potvrzen pro každý z uvedených fondů.

43 Uvedené právní předpisy mimoto stanovily, že osoba, která platně vstoupila do jednoho ze schválených soukromých penzijních fondů, nemohla přestoupit před uplynutím dvouleté lhůty, aniž by byla vystavena značným nákladům.

44 Konečně penzijní fondy jednáním ve vzájemné shodě úmyslně obešly zákonem stanovená pravidla, která stanovila přidělení duplicit v rámci zákroku příslušných vnitrostátních orgánů a podle náhodného rozdělení těchto duplicit.

45 Za těchto okolností je při posouzení hospodářského a právního kontextu, do něhož kartelová dohoda spadá podle judikatury připomenuté v bodě 33 tohoto rozsudku, třeba zohlednit povahu dotčených služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a strukturu dotčeného trhu.

46 V tomto případě byla povaha dotčené služby, charakterizovaná především zákonnou povinností příslušných osob vstoupit do soukromého penzijního fondu, vymezena vnitrostátními právními předpisy. V této souvislosti mohli potenciální zákazníci snadno určit pojištění, tedy produkt dotčený v původním řízení, protože existovala silná konkurence mezi jednotlivými soukromými penzijními fondy schválenými k nabízení tohoto produktu.

47 Z toho plyne, že cílem jednání dotčených soukromých penzijních fondů ve vzájemné shodě bylo získat možnost ovlivnit strukturu a skutečné podmínky fungování nového trhu povinného soukromého pojištění v klíčové fázi jeho utváření.

48 Konečně ke splnění podmínky, podle níž dohoda ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU musí být způsobilá ovlivnit obchod mezi členskými státy, je nezbytné, aby tato dohoda na základě souhrnu skutkových a právních okolností umožnila předpokládat s dostatečnou pravděpodobností, že může přímo, nebo nepřímo, skutečně, nebo potenciálně ovlivnit obchod mezi členskými státy, a to tak, že se lze obávat, že by mohla být překážkou uskutečňování jednotného trhu mezi členskými státy. Kromě toho je třeba, aby tento vliv nebyl zanedbatelný (viz rozsudky Javico, C-306/96, EU:C:1998:173, bod 16; Bagnasco a další, C-215/96 a C-216/96, EU:C:1999:12, bod 47, jakož i Dalmine v. Komise, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 90).

49 Co se týče způsobilosti kartelové dohody vztahující se na celé území členského státu ovlivnit obchod mezi členskými státy, z ustálené judikatury vyplývá, že taková kartelová dohoda svou povahou samou způsobuje posilování oddělování vnitrostátních trhů, čímž narušuje hospodářské prolínání, které je zamýšleno Smlouvou o FEU (viz rozsudky Vereeniging van Cementhandelaren v. Komise, 8/72, EU:C:1972:84, bod 29; Komise v. Itálie, C-35/96, EU:C:1998:303, bod 48, jakož i Wouters a další, C-309/99, EU:C:2002:98, bod 95).

50 V projednávané věci ze spisu předloženého Soudnímu dvoru plyne, že dotčené služby mohly mít přeshraniční povahu, jelikož osoby podléhající povinnosti vstoupit do jednoho ze schválených fondů mohly mít pobyt a jejich zaměstnavatelé mohli mít sídlo v dalších členských státech a penzijní fondy založené v Rumunsku mohly patřit společnostem se sídlem v dalších členských státech.

51 Ačkoli je pravda, že vstup na tento nový trh povinných soukromých penzijních fondů byl omezen na společnosti, které byly v této souvislosti v Rumunsku schváleny, kartelová dohoda dotčená v původním řízení ztížila proniknutí na rumunský trh těm společnostem, které neměly na rumunském území sídlo, ale které si rovněž přály nabízet služby v daném hospodářském odvětví.

52 Na tuto situaci je třeba nahlížet tak, že může ovlivnit obchod na unijním vnitřním trhu.

53 Z toho plyne, že dohody dotčené v původním řízení mohou být kvalifikovány jako omezení hospodářské soutěže z hlediska jejich samotného účelu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

54 Abychom za těchto podmínek dospěli k závěru o existenci takového omezení hospodářské soutěže, není konkrétní počet osob, na něž se vztahují dohody o rozdělení dotčené v původním řízení, relevantní.

55 Jak totiž generální advokát uvedl v bodě 83 svého stanoviska, protisoutěžní účel dohody o rozdělení, konkrétně způsobilost uvedené dohody vyvolat negativní důsledky na trhu, nemůže záviset na konkrétním počtu skutečně rozdělených zákazníků, ale výlučně na znění a objektivních cílech uvedené dohody s přihlédnutím k hospodářskému a právnímu kontextu při jejím uzavření.

56 Ze všech předchozích úvah plyne, že čl. 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takové dohody o rozdělení zákazníků, jako jsou dohody uzavřené mezi soukromými penzijními fondy ve věci v původním řízení, představují kartelovou dohodu s protisoutěžním účelem, aniž by počet zákazníků, na něž se tyto dohody vztahují, mohl být relevantní pro účely posuzování podmínky týkající se omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

K nákladům řízení

57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu projednávanému před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takové dohody o rozdělení zákazníků, jako jsou dohody uzavřené mezi soukromými penzijními fondy ve věci v původním řízení, představují kartelovou dohodu s protisoutěžním účelem, aniž by počet zákazníků, na něž se tyto dohody vztahují, mohl být relevantní pro účely posuzování podmínky týkající se omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Podpisy.